

bevrijding bleken de f 6 600 verdwenen te zijn. De gearresteerde was in leven gebleven en eiste nu samen met zijn broer dat de bank de geleden schade integraal zou vergoeden. De Groningse Kamer van de Afdeling Rechtspraak, van oordeel dat weliswaar de bankier tekortgeschoten was maar dat anderzijds de twee broers, die hun boekhouding tijdig verborgen hadden, onvoorzichtig waren geweest doordat zij blanco facturen hadden laten liggen en niet zelf hun banksaldo in veiligheid hadden gebracht, halveerde de vordering in december '47: de bank moest de helft van de geleden schade vergoeden.

Er was een illegaal werker gefusilleerd, terwijl zijn vriendin met wie hij had willen trouwen, een kind van hem verwachtte. Dat kind kwam dus als onwettig kind ter wereld. De moeder vroeg de Afdeling Rechtspraak het kind te wettigen – het verzoek werd in april '49 door de Groningse Kamer ingewilligd.

Dat laatste zal zich wel vaker hebben voorgedaan. In hoeveel gevallen? Dat is onbekend. Wij geven slechts voorbeelden.

Joodse zaken

Aangezien geen bevolkingsgroep aan een systematischer ontrecting had blootgestaan dan de Joodse, deden zich na de bevrijding talloze gevallen voor waarin Joden hun aanspraken op rechtsherstel erkend trachtten te krijgen. Hadden zij goederen aan niet-Joden ter bewaring toevertrouwd, dan vroegen zij die terug. Veelal werden die goederen hun vlot en graag teruggegeven maar het gebeurde ook wel dat dit onder diverse uitvluchten werd geweigerd en daarin werd menigmaal door teruggekeerde gedeporteerden of door weer opgedoken onderduikers berust¹ – ging het

¹ Als oorlogsverslaggever kwam de journalist Carel Enkelaar in mei '45 in Twente in contact met een Joods gezin, van Gelder geheten, waaruit slechts de moeder en twee van de dochters, Netty en Linie, in leven waren gebleven. De vader en vier andere kinderen waren niet uit de deportatie teruggekeerd. De moeder en Linie gingen de aan een buurvrouw in bewaring gegeven goederen ophalen. 'Daar lagen ze nog, de kostuums van vader en van Aäron, de spulletjes van Bram en David, de kleine sieraden van Roosje, de mooie jurken van Linie en nog wat meubilair, dat nu goed van pas kwam. Bij en trots liet de buurvrouw het allemaal zien. Alles zorgvuldig bewaard voor na de bevrijding, voor de dagen van nú. Een week later ging Linie de spullen met een vrachtwagen en een chauffeur halen. In haar tasje had ze een cadeautje voor de buurvrouw, die alles zo zorgzaam had bewaard. Maar de buurvrouw zei geen